

113437

Studere – det gjorde jeg om natten.

I tilknytning til Universitetet har vi en juridisk skole. Det undervises i de fleste fag for 1. og 2. avdeling, oppgaver rettes og gjennomgås, alle juridiske problemer løses uten tvil. Skolens kapasitet er ubegrenset, på samme måte som fakultetets.

Skolen er Alf Nordhus.

Kristen Andersen er kristiansander, — *Gjelsvik* var fra Sunnfjord. Tenk Dem så at *Nordhus* er bergenser, — bergensk vital. Litt av en skuespiller å se på Karl Johan. Synkende manuduktør, vipper på stolen, slikker på jussen. Statsadvokat med tanke på menneskesjelen. 28 år er mange sekunder. — Et rolig liv, sier Nordhus. — I og for seg.

Nordhus har klokkekjærlighet for Universitetet. — Det er farlig å miste kontakten. Studentene har jo livssyn og ingen hemninger i store saker. Men når en har ansvar, da er det fristende å treffe tradisjonelle avgjørelser. Studentene stimulerer.

— Til gjengjeld stimulerer De studentene?

— Jeg ville gjerne. Studentene snyter seg selv når de bare refererer hva vi sier og ikke tenker etter. Jeg har utarbeidet mine oppgaver med det for øye å lære dem jus, og ikke bare den kunnskap som er pensum.

— Det sies at manuduktørene skummer fløten?

— Er det noe galt i det? Vi kan ikke erstatte forelesningene; men vi har kanskje en liten fordel i pedagogikken. Så er det noe som heter oppgavekurset, som ikke er til å komme forbi.

— De gjorde så god eksamen. Hvordan var den kunsten?

— Det var i krigstiden jeg leste, og det var krigføringen vi studerte — hele dagen på skapgangen. Men jeg gikk mye på